13/04/2020

Ανοιχτή Επιστολή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Αργολίδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αργολίδος

Ανοιχτή επιστολή απέστειλε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αργολίδος κ. Νεκτάριος στους πιστούς δίνοντας απαντήσεις σε ερωτήματα που έχουν προκύψει από την πανδημία του κορωνοϊού τονίζοντας ότι “οι κάθε λογής λοιπόν τσαρλατάνοι, είναι πολύ πιο εύκολα πιστευτοί απ’ ότι ο Πατριάρχης, ο Αρχιεπίσκοπος, η Ιερά Σύνοδος, οι κληρικοί οι πραγματικά γνήσιοι και διακριτικοί Πατέρες. Όσες φορές προσπάθησα να εξηγήσω σε κάποιους ανθρώπους ότι μερικοί δήθεν «φωτισμένοι» διακατέχονται από πνεύμα πλάνης, όχι μόνον δεν τα κατάφερα, αλλά πολλοί φίλοι μας αποστασιοποιήθηκαν, κι έγινα εχθρός που τόλμησα να αμφισβητήσω την αυθεντία του «φωτισμένου». «Εχθρός υμών γέγονα αληθεύων υμίν» παραπονιέται και διαμαρτύρεται ο Απ. Παύλος στους Γαλάτες. Δηλαδή έγινα εχθρός σας επειδή σας λέω την αλήθεια”.

Διαβάστε αναλυτικά:

Ἀγαπητοί Κώστα, Σοφία, Γιάννη, Κατερίνα, Πασχάλη Ἐλπίδα, Ἀναστασία κ.λ.π

Πῆρα τά μηνύματά σας, πού εἶναι γεμάτα ἐρωτήματα, ἀγωνία καί θά ἔλεγα σκοτεινιά. Θέλω λοιπόν νά σᾶς ἀπαντήσω μ'αὐτή τήν ἀνοιχτή ἐπιστολή, στά ἐρωτήματα καί τίς ἀγωνίες σας οἱ ὁποῖες ἀπασχολοῦν κι ἄλλους φίλους μέ τούς ὁποίους ἔχουμε ζήσει τόσες ὄμορφες ἐμπειρίες τά χρόνια πού πέρασαν κάτω ἀπό τή σκέπη τοῦ Θεοῦ.

Πέρα ἀπό τίς θλίψεις καί τήν ἀγωνία ἀπό τίς καταστροφικές συνέπεις τοῦ COVID-19 , δέν σᾶς κρύβω ὅτι προσωπικά βιώνω μία ἀκόμη πρόσθετη θλίψη καί ἀπογοήτευση. Τηρουμένων πάντα τῶν ἀναλογιῶν, βιώνω μιά γεύση μόνον ἀπό τή μεγάλη θλίψη πού ἔνιωσε ὁ Ἀπ. Παῦλος ἀπό τίς παλινδρομήσεις τῶν πνευματικῶν του παιδιῶν καί οἱ ὁποῖες τόν ἀνάγκασαν νά γράψει τήν πρός Γαλάτας ἐπιστολή. Σᾶς μεταφέρω μερικές σειρές πού δείχνουν τόν πόνο τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπορῶ πῶς τόσο γρήγορα ἀπομακρύνεστε, ἀπό τόν Θεό , πού σᾶς κάλεσε μέ τή Χάρη Του καί ἀκολουθεῖτε ἕνα ἄλλο Εὐαγγέλιο....Ὑπάρχουν μερικοί πού σᾶς ἀναστατώνουν καί θέλουν νά διαστρεβλώσουν τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. «Ὦ ἀνόητοι Γαλάτες, τίς ἡμᾶς ἐβάσκανε», ποιός σᾶς μάτιασε και δέν πιστεύετε στήν ἀλήθεια;..... Γιατί δίνετε ξεχωριστή σημασία σέ ὁρισμένες μέρες, μῆνες, ἐποχές καί χρόνια; Φοβᾶμαι πώς μάταια κοπίασα γιά σᾶς.... Οἱ ταραξίες δείχνουν ζῆλο γιά σᾶς , ὄχι ὅμως μέ καλό σκοπό... Καλά πηγαίνατε. Ποιός σᾶς ἔκοψε τήν ὁρμή καί δέν πιστεύετε πιά στήν ἀλήθεια;

Διαβάστε το πάλι καί πάλι αὐτό τό κείμενο καί βγάλτε μόνοι σας τά μηνύματα πού κρύβουν, καί ἔχουν κάποια σχέση μέ τή στάση τῶν σημερινῶν χριστιανῶν.

Κι ἔρχομαι στό πρῶτο ἐρώτημα. Προσπάθησα νά καταθέσω μερικές σκέψεις σέ προηγούμενες παρεμβάσεις, δυστυχῶς ὅμως κάποιοι δέν μποροῦν νά ξεκολλήσουν ἀπό νοσηρές ἐπιδράσεις καί φοβικά σύνδρομα. Τό γνωρίζω. Τό ψεῦδος καί οἱ (δῆθεν) ἀποκαλυπτικές ἐμπειρίες, προφητεῖες, προβλέψεις αὐτοαποκαλούμενων διορατικῶν καί προορατικῶν, ἐπιδροῦν τόσο πολύ στούς ἀσθενεῖς τῇ πίστει, πού τούς παραλύουν καί εἶναι ἐξαιρετικά δύσκολο νά βοηθηθοῦν. Οἱ κάθε εἴδους «μετά Χριστόν προφῆτες», βρίσκουν εὔφορο ἔδαφος εἰδικά σέ περιόδους κρίσεων γιά νά ἐπηρεάσουν ἀνθρώπους ἀδύναμους, ἐνοχικούς καί φοβισμένους, πού τούς χαρακτηρίζει μία παχυλή ἄγνοια τῶν ἁγίων Γραφῶν και γενικότερα τῶν θεμάτων τῆς πίστεως.

Οἱ κάθε λογῆς λοιπόν τσαρλατάνοι, εἶναι πολύ πιό εὔκολα πιστευτοί ἀπ' ὅτι ὁ

Πατριάρχης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἡ Ἱερά Σύνοδος, οἱ κληρικοί οἱ πραγματικά γνήσιοι καί διακριτικοί Πατέρες. Ὅσες φορές προσπάθησα νά ἐξηγήσω σέ κάποιους ἀνθρώπους ὅτι μερικοί δῆθεν «φωτισμένοι» διακατέχονται ἀπό πνεῦμα πλάνης, ὄχι μόνον δέν τά κατάφερα, ἀλλά πολλοί φίλοι μας ἀποστασιοποιήθηκαν, κι ἔγινα ἐχθρός πού τόλμησα νά ἀμφισβητήσω τήν αὐθεντία τοῦ «φωτισμένου». «Ἐχθρός ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν» παραπονιέται και διαμαρτύρεται ὁ Ἀπ. Παῦλος στούς Γαλάτες. Δηλαδή ἔγινα ἐχθρός σας ἐπειδή σᾶς λέω τήν ἀλήθεια.

Τό φυλαχτό πού προσφέρει ὁ τάδε, ὁ σταυρός μέ τόν ὁποῖο εὐλογεῖ ὁ δεῖνα, τό μαντζούνι πού δίνει ἡ κυρά τάδε, εἶναι πιό δυνατά καί πιό ἀποτελεσματικά ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Καί ὁ κάθε μπάρμπα Κώστας, πού συνομιλεῖ μέ τόν Ἀρχάγγελο Οὐριήλ, ὅπως καί ἡ κάθε κυρά Κούλα πού βλέπει κάθε βράδυ τόν Ἅγιο Λουκᾶ νά τῆς δίνει ἐντολές γιά τόν καθένα πού τήν ἐπισκέπτεται, εἶναι πολύ πιό ἀξιόπιστη, ἀπό ἕναν ὁποιονδήποτε σοβαρό καί ταπεινό ποιμένα. (Μεταξύ μας ἐγώ ἀκόμη δέν ἔχω δεῖ τον Ἅγιο Λουκᾶ, παρόλο πού ἀσχολοῦμαι 25 χρόνια μαζί του... Ἐλπίζω νά τόν δῶ στήν Ἄνω Ἰερουσαλήμ καί μοῦ ἀρκεῖ).

Ἀρκοῦμαι μόνον νά σᾶς θυμίσω τί ἔγινε πρίν λίγα χρόνια στήν Κύπρο. Καί τό᾽χαμε κουβεντιάσει στίς συνάξεις μας. Κάποιος εὐλαβής ἀλλά με βλάβη, γιά νά θυμηθῶ τόν Ἅγιο Παΐσιο, ἰσχυρίστηκε ὅτι ὅπως τοῦ ἀποκάλυψε ἄλλος «εὐλαβής» κληρικός ἀπό τήν Ἑλλάδα, θά γίνει ὁ νέος Ἰωάννης Βατάτζης, ἐνῶ ὁ Ἅγιος Γεώργιος ὁ Χοζεβίτης ἑρμήνευε τίς ζωγραφιές. Καί τοῦτο γιατί στούς τοίχους τοῦ σπιτιοῦ του, ἐμφανίστηκαν ζωγραφιές, πού ὅπως ἔλεγε τίς ζωγράφιζε ὁ Ἀρχάγγελος. Τά σκαριφήματα αὐτά ἦταν τόσο ἄσχημα καί ἀπαίσια. Νομίζω ὅτι ὅλοι οἱ Ἄγγελοι διαθέτουν μεταξύ τῶν ἄλλων καί κάποια καλλιτεχνική εὐαισθησία... Μεταξύ τῶν σκαριφημάτων ἦταν καί ἕνα καράβι πού πλησίαζε τήν Κωνσταντινούπολη. Ἡ original προφητεία ἔλεγε ὅτι ὁ νέος Ἰωάννης Βατάτζης τό 1999 θά πάρει τήν Κωνσταντινούπολη! Πλῆθος ἀνθρώπων κατέκλυζαν το σπίτι. Μάταια ἡ ἐπίσημη ἐκκλησία ἔκανε ἐκκλήσεις. Τελικά ἦρθε τό 1999 καί «ὁ ἀπελευθερωτής» Ἰωάννης Βατάτζης, μᾶλλον πῆρε μήνυμα νά περιμένει λίγο ἀκόμα, γιατί ἄλλαξε ὁ Θεός τά σχέδια του! Ἄνθρακες ὁ θησαυρός. Βέβαια ἡ ἀπάτη ἀποκαλύφθηκε, ἀλλά πολύ φοβᾶμαι, ὅτι ἄν κάποια στιγμή παρουσιαστεῖ ἕνας νέος Ἰωάννης Βατάτζης ἤ κάτι παρόμοιο πάλι τά ἴδια θα γίνουν. Τά συμπεράσματα τά ἀφήνω σέ σᾶς.

Κάποιοι ἀπό σᾶς καί μάλιστα «νεόφυτοι» στήν πίστη, ἐκφράζετε ἔντονα τή διαμαρτυρία σας γιατί δεχτήκαμε τό κλείσιμο τῶν Ἐκκλησιῶν χωρίς ἀντίδραση, ὑποκύπτοντας στά ὕπουλα σχέδια τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων πού θέλουν νά διαλύσουν τήν Ἐκκλησία. Μερικοί μάλιστα μᾶς κατηγοροῦν γιά προδοσία τῆς πίστεως. Στίς ἐνστάσεις σας θέλω νά καταθέσω δύο πράγματα.

Ἔχω διαπιστώσει ὅτι ἕνας ἄνθρωπος, πού ἀπό μικρός βρίσκεται στό χῶρο τῆς

Ἐκκλησίας, εἶναι συνήθως πιό συνετός καί ἐπιεικής. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά εἶναι πολύ εὐχάριστο καί ἐλπιδοφόρο ἕνας ἄνθρωπος ὄντας μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία ἔστω καί ἀργά, νά ἀνακαλύψει τήν πίστη καί νά πάρει στά σοβαρά τή σχέση του μέ τό Θεό. Ὅμως παρατηρεῖται τό ἐξῆς φαινόμενο. Θέλοντας νά κερδίσει τά χρόνια πού ἔχασε, ἴσως καί ἀπό ἐνοχές γιά τόν πρότερο βίο, ἐκδηλώνει μιά αὐστηρότητα, ἕναν φανατισμό, μιά ὀξύτατη κριτική γιά ὅλους καί ἕνα ζῆλο οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. Ἄν ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἔχει κοντά του ἕνα συνετό καί ἔμπειρο πνευματικό καί ἕνα ὑγιές πνευματικό περιβάλλον, θά βοηθηθεῖ νά περάσει τήν...πνευματική «ἐφηβεία» του ὅσο γίνεται πιό ἀνώδυνα. Θά ἐνηλικιωθεῖ πνευματικά καί θά ἀποκτήσει μιά ὑγιῆ θρησκευτικότητα.

Ἀλλοίμονο ὅμως ἄν πέσει σέ χέρια φανατικῶν καί ἀδιάκριτων. Τότε θά γίνει σκληρός ἐπικριτής καί ἀνελεήμων. Θά βλέπει τούς ἀδελφούς του μέ καχυποψία καί θά κατηγορεῖ τούς πάντες γιά ἔλλειψη πίστης καί ὁμολογιακοῦ φρονήματος. Δυστυχῶς τό σημαντικότερο ὅπλο του, δέν θά 'ναι τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ ἀλλά το «ὀρθοδοξόμετρο» μέ τό ὁποῖο θά μετράει τούς πάντες, μήπως εἶναι φορεῖς τοῦ ἰοῦ τῆς κακοδοξίας. Τοῦτες τίς μέρες ἔχουμε πάρει καί γώ καί οἱ συνεπίσκοποί μου, ἕνα πλῆθος ἐπιστολῶν, emails, μηνυμάτων, πού μᾶς κατηγοροῦν γιά μειοδοσία, προδοσία, ἀδιαφορία κλπ.

Ὀφείλω λοιπόν νά ξεκαθαρίσω σέ σᾶς καί σέ ὅσους ἔχουν ἀκόμη κάποια ψήγματα σύνεσης καί εὐαισθησίας, ὅτι ἀποδεχθήκαμε τά σκληρά αὐτά μέτρα ὄχι γιατί φοβηθήκαμε τήν ἐξουσία, ἀλλά γιατί αὐτό ἐπιτάσσει ὁ κοινός νοῦς καί ἡ ἰατρική ἐπιστημονική κοινότητα. Αὐτή τή στιγμή προέχει νά προφυλάξουμε τούς ἀνθρώπους, δηλαδή ὅλους μας, ἀπό τήν ἄμεση ἀπειλή τοῦ θανάτου. Ἄς σκεφτοῦμε μόνο τούς ἄνθρώπους πού γνωρίζουν ὅτι νοσοῦν καί ζοῦν μέ ἀγωνία στήν καραντίνα, ἤ ὅσους δίνουν τή μάχη μέ τό θάνατο στίς ἐντατικές. Ναί , ὅλοι ποθοῦμε διακαῶς νά βρεθοῦμε τοῦτες τίς μέρες στίς ἐκκλησιές μας καί νά δοξάσουμε τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ «καί τήν ἅφατον δἰ ἡμᾶς φιλανθρωπίαν Του», ὅπως ψάλλαμε σήμερα. Ἀλλά ἄς σκεφτοῦμε καί τούς λειτουργούς τῆς ὑγείας πού μέ κίνδυνο δίνουν καθημερινά μάχες γιά νά σώσουν ἀνθρώπινες ζωές καί οὔτε ἀπό τό ραδιόφωνο δέν μποροῦν νά ἀκούσουν τίς ἀκολουθίες. Ὅπως πολύ σωστά ἔγραψε ἕνας πιστός διανοητής καί συγγραφέας, «ὁ Θεός δοξάζεται σήμερα στά νοσοκομεῖα καί στίς Μονάδες ἐντατικῆς Θεραπείας». Πρίν ἀπό λίγες μέρες μίλησα μέ μιά νοσηλεύτρια μέλος τῆς παρέας μας πού ἐργάζεται σε Μονάδα Ἐντατικῆς Θεραπείας. Γνωρίζουμε ὅλοι την αὐταπάρνησή της καί τό θυσιαστικό φρόνημα πού τη διακρίνει. Αὐτές τίς μέρες ἔχει ὑπερβεῖ κατά πολύ τόν ἑαυτό της. Ξέχασε τί σημαίνει ξεκούραση, ἄδεια, ρεπό κλπ. Κάθεται ἀκόμα καί ὅταν ἔχει ρεπό, ἤ κάνει ὑπερωρίες γιά νά καλύψει κάποιους συναδέλφους πού ἔχουν οἰκογένειες καί μικρά παιδιά. Χωρίς ἀνταλλάγματα, ἤ ἀπαιτήσεις. Γνωρίζω πόσο της λείπει ἡ Ἐκκλησία.

Στήν οὐσία δέν της λείπει. Ἡ ἐντατική ἔχει γίνει ἐκκλησία της. Πράγματι ὁ Θεός δοξάζεται σήμερα στά νοσοκομεῖα καί στίς Μονάδες Ἐντατικῆς Θεραπείας. Θά γιορτάσουμε λοιπόν τό Πάσχα κλεισμένοι στά σπίτια μας, ἀπό φόβο, ὅπως καί οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ μετά τή Σταύρωσή Του («τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταί συνηγμένοι διά τόν φόβον»). Κλεισμένοι, ἀπομακρυσμένοι ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλο μά ἑνωμένοι. Ἑνωμένοι πρῶτα στο φόβο, τό κοινό φόβο τοῦ θανάτου. Μήν ἀπαξιώνουμε τό φόβο μας, ἀς τόν ἀναλάβουμε.

Τέλος θά ἀναφερθῶ στήν ἀγωνία σας γιά τά «ἐπερχόμενα δεινά» καί ἰδιαίτερα γιά τή φημολογούμενη ἔλλειψη τροφίμων πού θα ὑπάρξει, ὅπως λένε οἱ λογῆς λογῆς «φωτισμένοι» καί μετά Χριστόν προφῆτες. Δέν μπορῶ εἰλικρινά νά καταλάβω πῶς ὅλες αὐτές οἱ διαδόσεις, ἀλλά καί οἱ προτροπές τοῦ τύπου «μαζέψτε τρόφιμα» καί «συνάξτε στίς ἀποθῆκες», προέρχονται ἀπό ἀνθρώπους original ὀρθοδόξους πού ὑποτίθεται ἔχουν ἀκράδαντη πίστη. Ἤθελα νά᾽ ξερα οἱ ἄνθρωποι αὐτοί δέν ἔχουν διαβάσει τήν παραβολή τοῦ ἄφρονα πλούσιου; Δέν ἔχουν διαβάσει την ἐπί τοῦ Ὄρους ὁμιλία: «διά τοῦτο λέγω ὑμῖν, μή μεριμᾶτε τῇ ψυχῇ ἡμῶν τί φάγητε καί τί πίητε…ἐμβλέψατε εἰς τά πετεινά τοῦ οὐρανοῦ…μή μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἤ τί πίωμεν ἤ τι περιβαλλόμεθα. Πάντα γάρ ταῦτα τά ἔθνη ἐπιζητεῖ…μή μεριμνήσητε εἰς τήν αὔριον. Ἡ γάρ αὔριον μεριμνήση τά ἑαυτῆς. Ἀρκετόν τῇ ἡμέρα ἡ κακία ἑαυτῆς.»

Εἶναι λογική ἑνός χριστιανού αὐτή, νά ἔχω ἐγώ να ἐπιζήσω καί οἱ ἄλλοι νά πεθάνουν; Εἶναι τό ἐρώτημα πού ἔθεσε ὁ ἅγιος Παΐσιος σέ κάποιους πού τόν ρωτοῦσαν ἄν πρέπει νά μαζέψουν τρόφιμα…

Σᾶς θυμίζω τό θλιβερό γεγονός πού ζήσαμε πρίν λίγα χρόνια. Ἕνας συνάνθρωπός μας ἀνασφαλής καί ἀσθενής τῇ πίστει καί εὔπιστος στίς διαδόσεις γιά ἐπερχόμενο λιμό (πού προερχόταν δῆθεν ἀπό τόν ἅγιο Παΐσιο), ἄρχισε νά μαζεύει τρόφιμα παντός εἴδους μακρᾶς διάρκειας. Γέμισε τό σπίτι, τίς ἀποθῆκες, ἀκόμη καί κάποιες σπηλιές στό χωριό του. Ἦταν σίγουρος ὅτι δέν θά πεθάνει ἀπό τήν πεῖνα. Δέν ὑπολόγισε ὅμως τήν καρδιά του, πού πιθανόν δέν ἄντεξε ὅλο αὐτό τό στρές ἡ ὁποῖα τόν πρόδωσε. Δέν πέθανε ἀπό τήν πεῖνα ἀλλά ἀπό ἔμφραγμα…

Ἴσως ἀκόμη νά μή γίνομαι πιστευτός. Οἱ φοβίες, οἱ ἐξαρτήσεις καί οἱ ἐγκυστώσεις εἶναι δυσκολοξερίζωτες. Τουλάχιστον ἄς μᾶς προβληματίσει ἡ στάση τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Δανείζομαι ἀπό τήν πρώτη βιογραφία πού κυκλοφόρησε ἀπό τόν μοναχό Ἀβιμέλεχ. Ἦταν ἡ περίοδος τοῦ Α’ Παγκοσμίου πολέμου και ἡ χώρα βρισκόταν ὑπό τήν ἀπειλή τοῦ ναυτικοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Πειραιᾶ ἀπό τούς Ἀγγλογάλλους τό 1917. Οἱ μοναχές θέλοντας νά ἀποταμιεύσουν περισσότερο στάρι καί ἄλλα τρόφιμα ὅπως καί πολλοί ἄλλοι ἔκαναν, λόγω τοῦ ὅτι οἱ προμήθειες ἦταν ἐξαιρετικά δύσκολες, τό ἀνέφεραν στόν Ἅγιο. Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος «ἐπέπληξεν

εὐθέως σφοδρῶς αὐταῖς εἰπών:

-Ἐάν κάμητε αὐτό πού λέγητε, ἐξάπαντος θά πεινάσωμεν!»

Ἔτσι οἱ μοναχές περιορίστηκαν στίς συνήθεις προμήθειες σταριοῦ καί τροφίμων. «Καί ὦ τῶν θαυμασίων σου Κύριε!» γράφει ὁ μοναχός Ἀβιμέλεχ, ὄχι μόνο τά τρόφιμα ἔφτασαν γιά τίς μοναχές καί γιά τούς πάμπολλους ἐπισκέπτες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀλλά καί περίσσευαν πολύ περισσότερα τρόφιμα ἀπό ὅ,τι ἄλλοτε ὁ ὅλο το διάστημα τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Ἄς μην ξεχνάμε ὅτι ὁ Θεός ἔτρεφε τούς Ἰσραηλίτες στήν ἔρημο σαράντα χρόνια μέ τό μάννα. Καμμιά μέρα δέν τούς ἔλειψε. Ἦταν καί μιά δοκιμασία τῆς πίστης-ἐμπιστοσύνης στό Θεό. Ἄν κάποιοι ἔδειχναν ἀπιστία και μάζευαν τροφή γιά τήν ἐπόμενη μέρα τό μάννα χάλαγε, μούχλιαζε.

Ἐλπίζω να ἔγινα κατανοητός. Δική σας ἡ εὐθύνη να ἐπιλέξετε. «Τῇ ἐλευθερία ἐν ᾗ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε καί μή πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε» (Γαλ. 5,1).

Ἀπό πλευρᾶς μου «ἐπί τῆς φυλακῆς μου στήσομαι καί ἐπιβήσομαι ἐπί πέτραν καί ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν εμοί Κύριος καί τί ἀποκριθῶ ἐπί τόν ἔλεγχόν μου» (Αββακ. 2,1).

Καλή Ἀνάσταση, ἀδελφοί!

Ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

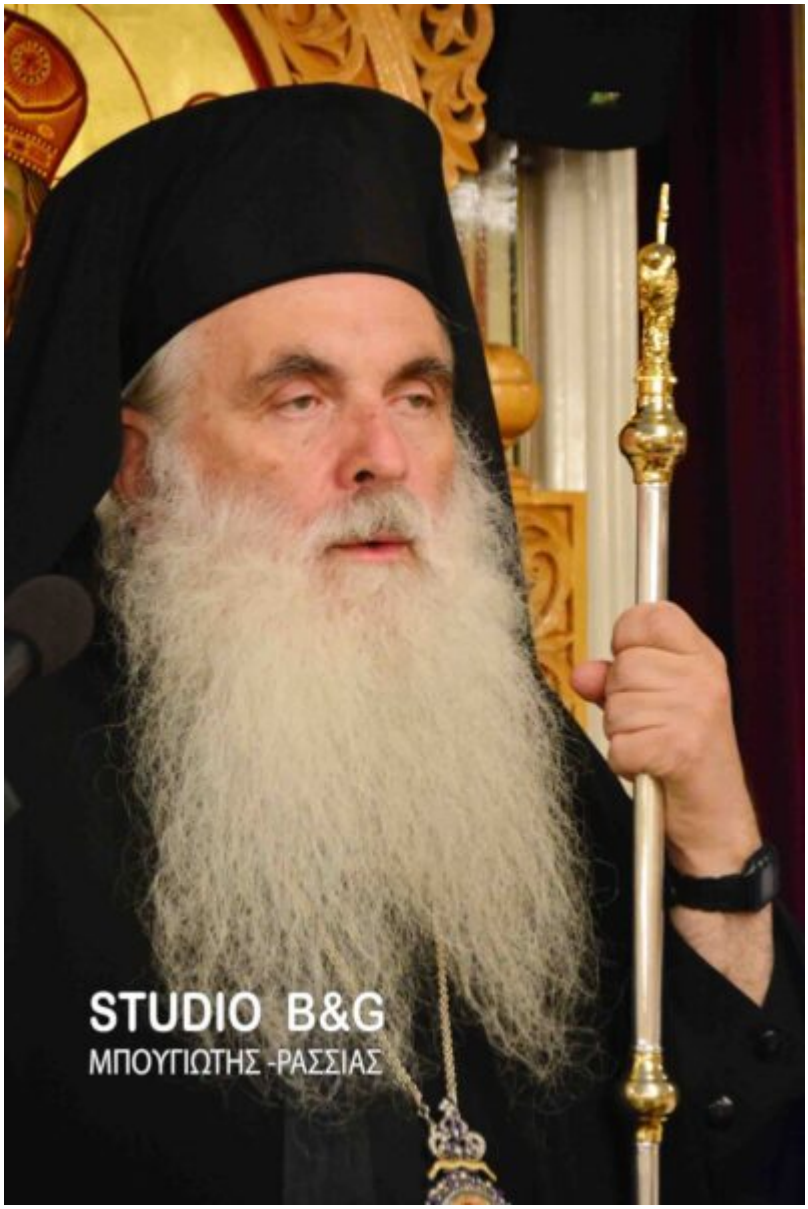
STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ